

अतिशंका अन्यथाशंका तांनकुर्यात् ॥ ६२ ॥ इत्येषमेप्रथमःकल्पोमुख्यप्रयोजनं त्वद्गमनस्येत्यन्वयः भरतेनारक्षितं समंताद्रक्षितमीदृशंपुत्रराज्यं तज्जन्यंसुखंप्राप्नु-
यादितिच ममत्वद्गमनस्य प्रयोजनं भरतानयनस्यत्वदधीनत्वात् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ सजनेवने वासोयोग्यइत्युक्तिरत्रैव वनेस्थेयमिति कदाचिद्गुहःप्रार्थयेत्तत्पतिव-
धाय आश्रमे जनपदरहिते वासोयोग्योत्तमस्तद्गतआश्रमवासोचितोविधिर्जटाधारणादिरूपइदानींकर्तव्यइत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ सोहंनियमं वन्याहारभूषणनादिरूपं गृहीत्वा

विपरीतेतुष्टिहीनावनवासंगतेमयि ॥ राजानंनतिशंकैतमिथ्यावादीतिधार्मिकं ॥ ६२ ॥ एषमेप्रथमःकल्पोयदंवामेयवीयसी ॥ भर-
तारक्षितंवृत्तंपुत्रराज्यमावाप्स्यते ॥ ६३ ॥ ममप्रियार्थंराज्ञश्चसुमंत्रत्वंपुरींव्रज ॥ संदिष्टश्चापियानर्थंस्तांस्तान्ब्रूयास्तथातथा ॥ ६४ ॥
इत्युक्त्वावचनंसूतंसांत्वयित्वापुनःपुनः ॥ गुहंवचनमक्लीबोरामोहेतुमदब्रवीत् ॥ ६५ ॥ नेदानींगुहयोग्योयंवासोमेसजनेवने ॥ अ-
वश्यमाश्रमेवासःकर्तव्यस्तद्गतोविधिः ॥ ६६ ॥ सोहंगृहीत्वानियमंतपस्विजनभूषणं ॥ हितकामःपितुर्भूयःसीतायालक्ष्मणस्यच ॥
॥ ६७ ॥ जटाःकृत्वागमिष्यामिन्यग्रोधक्षीरमानय ॥ तत्क्षीरंराजपुत्रायगुहःक्षिप्रमुपाहरत् ॥ ६८ ॥ लक्ष्मणस्यात्मनश्चैवरामस्तेनाक-
रोज्जटाः ॥ दीर्घबाहुर्नरव्याघ्रो जटिलत्वमधारयत् ॥ ६९ ॥ तौतदाचीरसंपन्नौजटामंडलधारिणौ ॥ अशोभेतामृषिसमौभ्रातरौरामल-
क्ष्मणौ ॥ ७० ॥ ततौवैखानसंमार्गमास्थितःसहलक्ष्मणः ॥ व्रतमादिष्टवान्नामःसहायंगुहमब्रवीत् ॥ ७१ ॥ सीतायालक्ष्मणस्यचानुमत्या त-
पस्विजनभूषणं जटाःकृत्वा गमिष्यामि ॥ अतो न्यग्रोधक्षीरमानय भूयोतिशयेन पितुर्हितकामः तत्पतिज्ञारक्षणेन ॥ यत्तु सीतायाहितकामइति तन्न जटाधारणेनसीताहिताप्र-
सिद्धेः ॥ अनुमतिस्तुअपेक्षितैव अन्यथा संन्यासबुद्ध्या परमदुःखापत्तेः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ लक्ष्मणस्याकरोत् ॥ तेनापि रामवदवस्थानस्यसंकल्पितत्वात् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ वैखानसं मा-
र्गं वानप्रस्थाश्रमधर्मं आस्थितः प्राप्नुंकृतबुद्धिःसन् व्रतं वानप्रस्थव्रतं आदिष्टवानंगीकृतवान् अत्रगंगारूपतीर्थप्राप्तावयेप्रयागरूपतीर्थप्राप्तौ तदयेपितृमरणश्रवणेपि यन्मुंडना-
करणंरामलक्ष्मणयोस्तेनानेनपरकृत्तिरूपार्थवादेन क्षत्रियाणांतीर्थादिषुमुंडननिषेधंप्रतीमइत्यलं ॥ सहायं गंगातरणादिकृतसहायं ॥ ७१ ॥